

מסורת הש"ס

(א) לעיל ט' פסוקים ע"ז; (ב) וזכור
 ט' קט; חמשה ט' פסוקים ע"ז;
 לעיל ט' פסוקים וזכור ט' פסוקים ע"ז;
 (ג) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 בזכור ט"ז; (ד) וזכור ט' פסוקים ע"ז;
 (ה) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (ו) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (ז) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (ח) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (ט) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (י) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יא) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יב) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יג) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יד) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (טו) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (טז) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יז) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יח) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (יט) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כ) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כא) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כב) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כג) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כד) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כה) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כו) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כז) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כח) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (כט) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;
 (ל) חמשה פסוקים ט' פסוקים ע"ז;

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מיוצא וכו' בכלי שרת הק"ד ואח"כ מ"ה במתן כלי כו' אלמא היכא דקמצו מכלי שנתקדשה זו המנחה מכשירין כלי אפילו:

גליון הש"ס

גמ' רנב"י אמר חבל מודים
בקומץ שמעון קידוש. עין
לעיל דף ב ע"ב תוספות ד"ה
שמיטה:

מוסף רש"י

ונבאר שירדו. אל מנה
לחם קנטהם עיניו אל עקרי
אילרוד. לחם נפק כל
אין (פסחם) 57. ופסח
עולחן בעל דסר, אל א"פ
שין כל שירדו. שירדו.
לשקרי קונתן, קונתן כל
לשקרי דומה אל שירדו
58. מכריס קנטהם קונתה
ועקרו בעל (פסחם) 59.
רובמר ר' הירשש, לחם אל
כל בר אל כל שירדו אל
כל פסח לשקרי קונתן
לר' 60. כל הברכה 61.
מחול בתחום 62. ששעירי
מחן. כסע וקנא בתחום
בשרה, לחם אל
לחם אל. אל מלת חרב.
לחם אל מלת מנה חרב
אל. ארד אל. אל מנה
אל קנא מנה 63. גמירי 64.
ששעיר עולחן בעל דסר, אל
כל בר אל כל שירדו, אל
לחם 65. וברכה 66. אל
גמח אל בעל וסכח אל אלכר

[illegible]

קיימת וכו' באותה מנחה הבאה ב
מזבח. מדאטערן ליה למימינו
הדס הולכה כנגד הולכה הקטרה
לחטאת ואשם לומר לך בא לעבודת
קומץ בכלי אלא קומץ הולין והקט
ביד. בהולכה הקטרה ציד שלא
שאינה בנתינת אכזב, דלא כחייב

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

הוא שמע דם שנעמא וורקו כו'. קשיא לרב שילה דקמיא אס זרקו בצמוד לא הורגה: מתני' כדמס רבי אליעזר. דאמר בפרק ביבא גרין (פסחים 77 ע"ו). דם אע"פ שאין בשר ה"נ קומץ אע"פ שאין שיריים (בבבא מצריא) כשרה להקטיר הקומץ: כדמס רבי יהושע. דאמר (סס)

[illegible]

והאי דקאמר נטמא
שבתורה שנשתתיר מו
בשר וכו' חכמי זית חלב
זית חלב וזרק אתה ח
יורוק מנחה מאי עבי
זבה קא אתאי כגופיה

רבי ישמעאל ומוטו ר' לריה ניהוח לה' חלב מנלן דקתני ובמנחה יותרת ושתי כליות מעלה לריה ניהוח ור' דאי כתב חלב הוה ריה ניהוח ואי כתב חלב: **מתני'** ^אשלא פעמים כשרה: **גמ'** ^בשמעון אמר קרא ^געובדה ביה (בכחמא) ^דקרא ^העובדה ביה ^ושרה ביון שקמצו מכלי שרש ^זרב חזון ר' חרש ^חהקטר חלבם ואבר בשמאל כשרין ^טהקטר בין בימין בין בשמאל

הקטרת קומץ שהיא במקום זריקה
ציד שלם קדש ככלי: עובדה צימן
בשטחם. [א] שהוא עובד נמי זריקה
ככלי [א] וצימן דמיה ביה [א] ולקח
ההוא מדמה באצבעו ואמר [א] וצחיה (ד:
י"ג) שחומר אצבע וכוהנה אינה אלא
צימן אלאה מדקאסה לחטאת ש"מ דלא
עבייל כלל ולבדל שעבדו צימן:
בשטחם כלשם. זריקה ככלי ולא דלא
דאין לך טעון מתנת אצבע אלא חטאת
דבבדל דהכי אמרינן וצחיה (דף ד: ב) דלר' שמעון זריקה כשרה [א] דמני
אצבע אלא כהוה וצחיה שמעון כהוה ציעה אצבע [א]: בזהמני. [א]
שמעון באתקטע אלא וטלו מתוך לך שרת לאחר שקדשו בו והעלהו צידו
עובדה צימן דהא הכא קמי אפי' ציד שחאל בלא כלי והא ודאי ר' שמעון
בו הנמחה: משעיין במקום כלי. אפי' שלם ככלי שרת מצינא דרב נחמן
שלם שרת: אה שטע. לרב נחמן: ונקן בשטחלו. בלא כלי זחור [א]

[illegible]

כו.

אשכנזי ח"ב ב'. וזשר נפקא לן מקרא צפרק כילד זולין
(פסחים 97 פ.). מ"ר:

וּרְבִי יְנָאי אָמַר כִּיּוֹן שֶׁמִּצְוָה בִּכְלִי שֶׁרֶת בּוֹל קָמְלִיהּ זִימִין נִפְקָא
 לֵן בֶּפֶל קַמְא דְּכִסּוּפּוֹ (עליו ד' א) אֲלִיבָא דְרֵיבִי שְׁמַעוֹן מְרִבִּי
 יְדוּדָה בְּרִי דִּי רַבִּי חִיָּיל יִנְאִל יִנְאִל
 דְּלֵית לֵיהּ נִפְקָא לֵיהּ אֶסְפִּיר בְּנָשׁ
 דִּיד יֵד דְּלִמְדוּכָה עֵלִיל בְּסוֹף פִּ"ק
 (נ"א ספ.) מ"ר:

הקמור חלבים ואברים בין
בימין בין בשמאל
בשירה. מלי מממר לחמול כרש
כמו דסיפא דקומץ אבל לרבען דש
ימין אי נמי אפילו לרבען איכא
לכשורי הקמור חלבים בשמאל כמו
הולכת איברים חלבים דלעיל בסוף
פ"ק (נ"ג ס"ה). מ"ל:

הקובץ והקטורים ולבונה בול
האלי ללא ערעניה
למלא תלת תלת שמעניה. (ס) מ"ר:
אין

שייהו נקט ^ט כרתני' רבי יהושע אומר יכל הזבחין
כזית בשר או כזית חלב זורק את הדם כחצי זית
ינו זורק את הדם והבועלה אפי' כחצי זית בשר וכחצי
זית מנחה כלייל ובמנחת אפי' כולה קיימת לא
היה אמר רב פפא מנחת נסכים ^{יז} ס"ד הואיל ובהדי
דיבוחא דמיא קמ"ל מנהני מילי אמר רבי יוחנן משום
משום רבי יהושע בן חנניא אמר קרא והקטיר החלב
ואע"פ שאין בשר ואשכחן חלב יותרת ושתי כליות
אפילו כולה קיימת לא יזרק מנחה הוא דלא יזרק לא
קמנל רבי יוחנן דידיה אמר לריח ניחוח כל שאתה
צטרף למכתב חלב ואיצטרף למיכתב לריח ניחוח
מינא חלב אין יותרת ושתי כליות לא כתב רחמנא
מנא לריח ניחוח הוה אמינא אפילו מנחת כתב רחמנא
בכלי שרת פסול ורבי שמעון מכשיר הקטיר קומצה
אמר ^{יח} רבי יהודה בריה דרבי חייא מאי טעמא דר'
ש קדשים היא כחמאת וכאשם בא לעובדה ביד ^{יט}
ן כחמאת בכלי עובדה בשמאל כאשם ורבי ינאי אמר
מעלהו ומקטירו אפילו בחמיינו ואפילו במקודה של
נחק אמר הכל מודים בקומץ שמעון קידוש מיתבי
ועצים שהעלן בין ביד בין בכלי בין בימין ובין
שמאל והלבונה שהעלן בין ביד בין בכלי
כשרין תיובתא ^י דרבי יהודה בריה דרבי חייא

בִּרְיָה דְּרַבִּי חִיָּא לְצַדְדִּין קִתְּנֵי בִיד בִּימִין בְּכָל יוֹם
אֵם שָׁמַע קִמְצוּ ^ט שְׁלֹא מִכְּלֵי שֶׁרֶת וּקְדָשׁוֹ שְׁלֹא
וּקְדָשׁוֹ שְׁלֹא בְּכָל שֶׁרֶת פָּסוּל רַבִּי אֱלֶעָזָר וְרַבִּי
כְּלֵי אֵימָא מִמֶּתֶן כָּל וְאֵילָךְ תָּא שְׁמַע וְחֻכְמִים
לְלֵי שֶׁרֶת כִּיֶּצֶד קוֹמְצוּ מִכְּלֵי שֶׁרֶת וּמִקְדָּשׁוֹ בְּכָל
בְּכָל שֶׁרֶת ר' שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כִּיּוֹן שְׁקִמְצוּ מִכְּלֵי שֶׁרֶת
בְּכָל שֶׁרֶת וְדִיו אֵימָא ^ככִּיּוֹן שְׁקִמְצוּ וּקְדָשׁוֹ בְּכָל שֶׁרֶת
שְׁמַע קִמְצוּ בִּימִינוֹ וְנָתַן בְּשִׁמְאֻלוֹ יְחִיזוּר לִימִינוֹ בְּשִׁמְאֻלוֹ
וְחִשְׁבָּה

זרק בשמאל פסול ו' שמעון מכשי משום דבשאר זריקת הקרבות לא
 נט: מקידה. כלי חרס: הכל מודים בקומץ שטעון קידוש. וזי מכשר ר'
 קטירו כשר: ועיס. עמי מערבה: היובתא ב' דרבי יהודה. דלמר ציד
 איא דהא מנשר שלא בלי (א) שרת: קמו ב' שלא מכלי שרם. שמתקשה
 לאמר הכל מודים כו: ממסן כלי אוילן. הולכה והקטרה לא ב' ציעין
 ינו ב' [כדאמרין לעיל בא לעובדא] ציד עובדה צימין: שמאלו
 וחסא

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ז ב ג מ"י פ"א מהלכות
 פסוק"מ הל' כ:
 ז ד ה מ"י פ"א מהל'
 פסוק"מ הלכה ל:
 ז ו מ"י פ"א מהלכות
 פסוק"מ הלכה ו:
 ז ז ח מ"י שם פ"ב הל'
 כד:
 ז ט מ"י שם:

תורה אור השלם

1. וַיִּדְרֹךְ הַכֹּהֵן אֶת הָרֶגֶל
עַל מִבְּחָא י" פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַהֲקִטִּיר הַחֹלֶב לְרִיחַ נִיחָח
לָהּ: וַיִּקְרָא ו י ו
2. לֹא תֵאָפֶה חֲמֵץ חֶלְקִים
בְּתֵתִי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ
קֹדֶשִׁים הִוא כַּחֲסֻטָּא
וַיִּקְרָא ו י ו כַּאֲשֶׁם:

שיטה מקובצת

שנטמא וזרקו וזרקו בין:
 קא סלקא דעתיה: ג] היא
 נטמא מ"ט דמרצה ציץ על

[illegible]

(א) בהקומץ זוטא לימא לברייתא
 וכלל רק הוא בזבחים דף כד
 ולעיל בפ"ק דף י"ע"ב:

רבינו גרשום

ת"ש כ"ו וקחתי וזרקו בשונג
הורצה ובמידו לא הורצה
אלמא בזרקהו בשונג הורצה
במידו לא הורצה אבל טומאתו
שנטמא משמע בין בשונג בין
במידו וחיובתא דרב שילא
דאמר דכי זרקו בין בשונג בין
במידו הורצה הכי קאמר דם
שנטמא וזרקו כ"י זרקו בין
במידו אם נטמא
בשונג הורצה אבל אם נטמא
במידו לא הורצה חזייתו כ"י
שילא דאמר טומאה בשונג
הורצה כ"י:

יִתְּרָת וּשְׁתֵּי כְּלוֹת יִזְרֹק.
תָּן קוֹמָן כָּכִי שָׂרָה כִּגְדָה
אֶחָד וְכֹאשֶׁם, לְהִי אֶתְקַם מִמֶּנָּה
בְּאֵל הַלְּעֹוֹד בִּידִי. שָׁלֵךְ קִידָם
שָׂמַח (דְּעִיל י:), בְּאֵל הַלְּעֹוֹדָה
דָּס אֶשֶׁם שְׂהוּא מִן הַכְּלִי לְמוֹנָה
אֶלְכָּס וְכֹהֵנָה וַיִּמְוִן, וְטוֹבֵל הַכֶּהֵן